

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Iesu & dixit & clamauit transiit Nazarenus Iesus ei dicunt
אמרין לה ישוע נצרינא עבר: ³⁷
 ante erant qui euntes & ij mei miserere Dauid filij
ברה דרוד ארתם עליו: ³⁹ **ואילין דאולין הוו קדמוהי**
 erat clamans magis verò ille vt taceret eum erat obinrgates Iesum
דישוע כאין הוובה דנשתוק הו דין יתיראית קעא הו
 vt vocaret eum & cepit Iesus & stetit mei miserere Dauid fili
ברה דרוד ארתם עליו: ⁴⁰ **וקס ישוע ופקד דנקרונהי**
 quid ei & dixit interrogauit eum ad se appropinquasset & cum ad se
לותה ובר קרב לותה שאלה: ⁴¹ **ואמר לה מנא**
 & Iesus vt videam Dne mi dixit verò ille tibi faciam tu vis
צבא אנת אעבר לך הו דין אמר מרי דאחז: ⁴² **וישוע**
 vidit hora & eadem te seruauit fides tua videto ei dixit
אמר לה הו הימנותך אחיתך: ⁴³ **ובר שעתה הו**
 & vniuersus Deum erat & glorificans post eum erat & veniens
ואתא הו בתרה ומשבת הו לאלה וכלה
 Deo gloriam erat dans qui viderat populus
עמא דהו יחב הו שובחא לאלה:

37 Dixerunt autem ei, quòd Iesus Nazarenus transiret.
 38 Et clamauit, dicens, Iesu Fili Dauid miserere mei.
 39 Et qui præibant, increpabant eum vt taceret: ipse verò multo magis clamabat, Fili Dauid miserere mei.
 40 Stans autem Iesus, iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogauit illum, dicens,
 41 Quid tibi vis faciam? At ille dixit, Domine, vt videam.
 42 Et Iesus dixit illi, Respice: fides tua te saluum fecit.
 43 Et confestim vidit: & sequebatur illu, magnificans Deum. Et omnis plebs vt vidit, dedit laudem Deo.

C A P. X I X .

³⁷ **קפלאון יט**
 cuius nomca vnus vir per Iericho & transiret Iesus ingressus esset & eu
וכר על ישוע ועבר כאיריחו: ² **נברא חד דשמה**
 erat & cupiens publicanorum & princeps erat diues Zacchæus erat
הו זכי עתירא הו רב מנסא: ³ **ועבא הו**
 quia turba præ erat potens & non quisquæ esset Iesum vt viderec
דנחזא לישוע דמנו ולא משבח הו מן כנשא מטל
 Iesum ante & accurreit Zacchæus erat paruus statura sua
דבקומתה זעור הו זכי: ⁴ **ורחט קדמה לישוע**
 similiter quoniam vt eum videret syluestrem in ficum & ascendit
וכלק לה לתתא פכיתתא דנחזוהי מטל דהבורת
 Iesus locum ad eum venisset & cum vt transiret erat futurum
עתיד הו דנעבר: ⁵ **וכר אתא להי דוכתא ישוע**
 oportet enim hodie Zacchæe descende festina ei & dixit vidit eu
חיהי ואמר לה אסתרהב חורת זכי יומנא גיר ולא
 gaudens & excepit eum descendit & festinans sim vt in domo tua
דככיתך אהו: ⁶ **ואסתרהב נחת וקבלה כר חרמ:**

1 Et ingressus parâbulabat Iericho.
 2 Et ecce vir nomine Zacchæus, & hic princeps erat Publicanorum, & ipse diues.
 3 Et quæiebat videre Iesum quis esset, & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat.
 4 Et præcurrens ascendit in arborem sycomotorum vt videret eum: quia inde erat transiturus.
 5 Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus vidit illum, & dixit ad eum, Zacchæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere.
 6 Et festinans descendit, & excepit illum gaudens.

37 ἀπὸ τῆς γειτίας δὲ αὐτοῦ, ὁ πῖνος ὁ Ναζαρενοῦς παρεγγύησεν. 38 καὶ ἐβόησεν λέγων, Ἰησοῦ υἱὸ Δαυὶδ, ἤϊε-
 σον με. 39 καὶ οἱ ἀποκριθεὶς ἐπιτιμῶν αὐτὸν ἵνα σιωπῆσῃ, αὐτὸς δὲ πολλὴν μάχην ἐπραξεν, ἵνα Δαυὶδ, ἤϊεσον με.
 40 αὐθις δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκείλθοντι αὐτὸν ἀπὸ τῆς αἰχμῆς αὐτοῦ ἐκίχθησθαι δὲ αὐτὸν, ἐπιρωτῶσθαι αὐτὸν. 41 λέ-
 γων, ὅτι δὲ τις ποιεῖσθαι δὲ εἶποι, ἡμεῖς, ἵνα ἀποβλέψω. 42 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἀποβλέψον ἢ τίς τις σου
 πιστεύει σε. 43 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτὸν εὐλόγησεν, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δεξιᾷ τῆς χειρὸς. καὶ παρὸ λαοῦ ἰδόντων ἐδοκίμα-
 σεν τὸν Ἰησοῦ.
 1 Καὶ εἰσέλθων διήρχετο πρὸς Ἰεριχὸν. 2 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καὶ λέγουστος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχι-
 πάλαιος, καὶ εὖτε ἦν πάλαιος. 3 καὶ ἐζήτησεν ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν ὅτι εἶσε, καὶ ἔκρινεν ἰδὸν αὐτὸν ἀπὸ τῆς αἰχμῆς αὐτοῦ τῆς χειρὸς
 μακροῦς ἰσθίου. 4 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτὸν ἐπιτιμῶσθαι αὐτὸν ἵνα σιωπῆσθαι, αὐτὸς δὲ πολλὴν μάχην ἐπραξεν, ἵνα ἰδοῖν
 αὐτὸν. 5 καὶ ὡς ἠλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀποβλέψων αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ζακχαῖε, ἀποβλέψον ἢ τίς τις σου
 πιστεύει σε. 6 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτὸν εὐλόγησεν, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δεξιᾷ τῆς χειρὸς.

L iij

7 Et cum viderent, omnes murmurabant, dicentes, quod ad hominem peccatorem diuertisset. 8 S tans autem Zaccheus dixit ad Iesum, Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus: & si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. 9 Ait Iesus ad eum, Quia hodie salus domui huic facta est, eo quod & ipse filius sit Abrahæ. 10 Venit enim Filius hominis quætere & saluum facere quod perierat. 11 Hæc illis audientibus, ad iiciens, dixit parabolam, eo quod esset prope Ierusalem, & quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur. 12 Dixit ergo, Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reuertit. 13 Vocatis autem decem seruis suis dedit eis decem mnas, & ait ad illos, Negotiamini dum venio. 14 Cives autem eius odebant eum: & miserunt legati nem post illum, dicentes, Nolumus huc regnare super nos. 15 Et factum est ut rediret accepto regno: & iussit vocari seruos, quibus dedit pecuniam, ut sciret quantum quisque negotiatus esset. 16 Venit autem primus, dicens, Domine, mna tua decem mnas acquisiuit.

hominem quia apud & dicebant erat murmurantes omnes autem videntes
בן הוּוּ דין כלהוּן דמנין הוּוּ ואמרין דלורן נכרמ
ecce ipse Iesu & dixit Zaccheus aut fecit diuertit ingressas peccator
שמא על שרמ: קם דין זכי ואמר לישוע ה
aliquid & cuicumque pauperibus ego do facultati meam dimidiu
פלנות נכמי יהב אנא למסכנני ולכלנש מרם
hodie Iesus ei dixit ego retribuo cum quatuor pignori
קלבת כארבעא פרע אנא: אמר לה ישוע יומנא
Abrahæ est filius iste etiam eo quod huic domui vix facta
הוּוּא לביתא הנא מטל דאף הנא כרה הוּוּ דאברהם:
quod perditum id ipsum & seruet ut querat hominis filius enim venit
אתא גיר כרה דאנשא דנבעא ונהא הוּוּ מרם דאביד
eo quod parabolam sermoni addidit hæc essent audientes & cum
וכר שמעון הוּוּ הלין אוסף למאמר מתלא מטל
futurum esset hora quod eadē essent & putates Ierusalem esset
קייב הוּוּא לאורשלם וסברין הוּוּ דכהי שעתא עתידא
filius vnus vir & ait Dei regnum vt manifestaretur
ומגלה מלכותה דאלהא: ואמר נכרא הר כר
regnum sibi vt acciperet longinquam in regionem iuit magaz cognato
דמא רבא אול לאתרא רהיקא דנסב לה מלכותא
minas decem eis & dedit seruos suos decem & vocauit & reuertens
וקרא עסרא עבדוהי ויהב להוּוּ עסרא מנין
ciuitatis eius filij ego venio donec negotiamini eis & d
אמר להוּוּ אתתגרו עד אתמא אנא: בני מדינתה
volumus non & dixerunt post eum nuntios & miserunt eum odere
קמין הוּוּ לה ושררו איגרא בתרה ואמרין לא צבינן
dixit & reuertens esset regnum accepisset & cum iste super nos
ומלך עליו הנא: וכר נסב מלכותה והפך אמר
ois vt cognosceret argentum quibus dederat seruos istos sibi vt
קרוון לה הנון עבדוהי דיהב להוּוּ כספא דנרעכל
Dnē mi & ait primus & venit negotiatus esset quid exiit
די מתוון מנא אתתגר: ואתא קדמיא ואמר כרי
lucrifecit minas decem
קך עסרא מנין אותר:

7 και ιδου οι, απαρτες διεμαρτυροισι, λεγοντες, οτι πρὸς ἄνθρωπον ἄνομον ἀπέστρεψεν. 8 ὁ δὲ ἔπαινον ἔχων ἔλεγεν, ὅτι οὗτος υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. 9 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 10 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 11 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 12 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 13 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 14 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 15 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν. 16 ὁ δὲ ἔλεγεν ἔτι πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν.

17 **אמר לה או עבדא טבא דבקליל אשכחתי מהימן**
 & ait secundus & venit arces decem super dominans eris
 תהוא שליט על עשרא כרכין : 18 **ואתא דתדין ואמר**
 tu etiam isti etiam dixit fecit minas quinq. mina tua Dñe mi
 מרי מניך המשא מנין עבד : 19 **אמר אף להנא אף את**
 & dixit alius & venit arces quinque super dominans eris
 תהוא שליט על המשא כרכין : 20 **ואתא אחרנא ואמר**
 in fundone posita cum apud me quae erat illa mina tua ecce Dñe mi
 מרי הא מניך הו דאית הוא לותי כד סים בסדונא :
 id tu & auferas durus sis quodd homo à te enim timui
 21 **דחלת גיר מניך דנכרא את קשיא ושקל את מדס**
 ci dixit feminasti quod non id tu & metas posuisti quod non
 דלגא סמת וחצר את מדס דלגא זרעת : 22 **אמר לה**
 sum quod homo me trax sciens nequam serue iudicabo te ore tuo ex
 מן פומך אדונך עבדא בישא ידע הוית לי דנכרא אנא
 id ego & meto posui quod non id ego & aufero durus
 קשיא ושקל אנא מדס דלגא סמת וחצר אנא מדס
 mensam ad argentū meū dedisti non quare feminasti quod nō
 דלגא זרעת : 23 **למנא לא יהבת כספי על פתורא**
 & illis vsuris suis cum illud & repetissem fuissem veniens & ego
 ואנא אתגא הוית ותבע לה עם רביתה : 24 **ולהנון**
 sunt ei & date minam ab eo tollite dixit coram se qui stabāt
 דקימין קדמוהי אמר סבו מנה מניגא והבו להו דאית
 decem penes eū sunt Dñe nosceti ei dicunt minae decem penes quē
 לותה עסרא מנין : 25 **אמרין לה מין אית לותה עסרא**
 spū cui est ei quod omni vobis ego dico illis ait minae
 מנין : 26 **אמר להון אמר אנא לבון דלכל מן דאית לה**
 auferetur quod est ei id etiam cui non est autem eo & ab ei dabitur
 נתיחב להו מן הו דין דלית לה אף הו דאית לה נתנסב
 voluerunt qui non eos inimicitiarū metarū patronos illos verū ab eo
 מנרא : 27 **ברס להנון בעלדבכי אילין דלגא צנו**
 coram me eos & occidite eos adducite super eos vt regnarē
 דאמלך עליחון איתו אנון וקטלו אנון קרמו :
 Hofanna in sabbatho vnus

17 Et ait illi, Euge bone serue, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem ciuitates.
 18 Et alter venit, dicens, Domine, mina tua fecit quinque mnas.
 19 Et huic ait, Et tu esto super quinque ciuitates.
 20 Et alter venit, dicens, Domine, ecce mina tua quam hubui repositam in sudario.
 21 Timui enim te, quia homo auferus es: tollis quod non posuisti, & metas quod non feminasti.
 22 Dicit ei, De ore tuo te iudico, serue nequā, sciebas quod ego homo auferus sum, tollens quod non posui, & metens quod non feminaui.
 23 Et quare non dedisti pecuniam meam ad nensam, & ego veniens cum vsuris vtrique exegissem illam?
 24 Et ait illi, Auferte ab illo minam, & date illi qui decem mnas habet.
 25 Et dixerunt ei, Domine, habet decem mnas.
 26 Dico autem vobis, quia omni habenti dabitur, & abūdabit: ab eo autem qui non habet, & quod habet, auferetur ab eo.
 27 Veruntamen inimicos meos illos, qui noluerūt me regnare super se, adducite huc, & interficite ante me.

דחד בשבא דאושענא

17 אמר לה או עבדא טבא דבקליל אשכחתי מהימן
 18 ואתא דתדין ואמר תהוא שליט על עשרא כרכין :
 19 אמר אף להנא אף את מרי מניך המשא מנין עבד :
 20 אמר אחרנא ואמר תהוא שליט על המשא כרכין :
 21 דחלת גיר מניך דנכרא את קשיא ושקל את מדס
 22 אמר לה דלגא סמת וחצר את מדס דלגא זרעת :
 23 למנא לא יהבת כספי על פתורא
 24 ולהנון דקימין קדמוהי אמר סבו מנה מניגא והבו להו דאית
 25 אמרין לה מין אית לותה עסרא
 26 אמר להון אמר אנא לבון דלכל מן דאית לה
 27 מנרא : ברס להנון בעלדבכי אילין דלגא צנו
 דאמלך עליחון איתו אנון וקטלו אנון קרמו

28 Echis dictis precedebat ascendens Ierolymam.
 29 Et factum est, cum appropinquasset ad Bethphage & Bethaniam, ad montē qui vocatur Oliueti, misit duos discipulos suos, dicens,
 30 Ite in castellum quod contra vos est: in quod introcūtes, inuenietis pullum asinē alligatum, cui nemo vnquam hominum sedit: soluite illum, & adducite.
 31 Et si quis vos interrogauerit, Quare soluitis? sic dicetis ei, Quia Dominus operam eius desiderat.
 32 Abierunt autem qui missi erant, & inuenērunt sicut dixit illis, stantem pullum.
 33 Soluentibus autem illis pullum, dixerunt dominieus ad illos, Quid soluitis pullum?
 34 At illi dixerunt, quia Dominus eū necessarium habet.
 35 Et duxerunt illum ad Iesum. Et iactantes vestimenta sua supra pullum, imposuerunt Iesum.
 36 Eunte autem illo substernebant vestimēta sua in via.
 37 Et cum appropinquaret iam ad descensum montis Oliueti, ceperunt omnes turbæ descendentium gaudētes laudare Deū voce magna, super omnibus quas viderant virtutibus, dicentes,
 38 Benedictus qui venit Rex in nomine Domini, pax in celo, & gloria excelsis.
 39 Et quidā Phariseorū de turbis dixerunt ad illū, Magister, increpa discipulos tuos.

in Ierusalem veiret ante se exiit Iesus hanc dicitur de ore
 וכר אמר הליו ישוע נפק לקדמוהי דאזל לאורשלם
 qui vocatur montis verticē ad Bethaniz Bethphage appropinquasset & cetera
 וכר מטי לבית פנא ובית עניא על גנג טורא דבתקרא
 eis & dixit discipulis suis ē duos misit oliuarum domi
 בית זיתא שדר תרון מן תלמודהו: 30 ואמר להון
 inuenietis ecce fueritis ingressi & eū q cōtra nos est illū in pagum
 דלקריתא הי דלקובלן וכד עאלון אתון הא משכחי
 soluite super eū equitavit nō vnquā ab quē homo qui ligat est pullū
 ונתון עילא דאסיר דאנשמן טתום לא רכב עלוהי שרו
 estis soluentes quare vos interrogauerit homo & si adducetis
 ונתוהו: 31 ואן אנש משאל לכוו למנא שרון אתון
 ij & abierunt requiritur Domino nostro ei dicite sic est
 והמנא אמרו לה למרן מתבעא: 32 ואזלו הנון
 illū soluerent & eūm eis dixerat sicut & inuenērunt q alligatū
 ושרו ואשכחו איכנא דאמר להון: 33 וכד שרון לה
 huac pullum estis soluentes quid domini ei? eis dicunt pullum
 וקילא אמרון להון כרוהי מנא שרון אתון עילא הו:
 Iesum ad & adduxerūt eū requiritur quia Dnō dostro eis & dixerunt
 ואמרו להון דלמרן מתבעא: 35 ואיתוהי לות ישוע
 super eum Iesum & equitare fecerūt pallia sua pullum super dixerunt
 ורכיבו על עילא מאניהון וארכבוהי לישוע עלוהו:
 appropinquaret & eū in via pallia sua erant sternētes iret autem eum
 וכד קרב
 discipulorum turbæ omnes ceperunt oliuarū domi montis addēntes
 ונתתא דטורא דבית זיתא שרוו כלה כנשא דתלמודא
 quas viderāt virtutib. oib. de alta voce Deum & glorificāte Iesum
 ויוו משכחי לאלהא בקלא דמא על כל חילא דחזון
 Domini in nomine qui venit rex est hūdi? erat & dixerunt
 ואמרון הו ברין הו מלכא דאונא בשמה דמריא
 autem homines in excelsis & gloria in celo
 ומנא כשמיא ושובחא במרומא: 38 אנשא דין
 discipulos tuos obiurga Magister ei dicunt turba media ē Pharisei
 ופרישא מן בניו כנשא אמרין לה דבי כאי בתלמידך!

28 καὶ ἐπιθὼν ταῦτα, ἐπεβίβητο ἐμπαρῶν, αἰμασίνων εἰς Ἰεροσόλυμα. 29 καὶ ἐγγύς τῶς ἡγλίται τῆς βε
 φαγη καὶ Βηθανίας, παρῶς τὸ ὄρος τὸ καλεῖται Ἰουαί, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 30 ἰταί, ἵνα
 εἰς πύλιν κατὰ τὴν κρημνὸν ἐν ᾧ ἡ ἀποβίβασις, βίβησιν τὸ πῦλον δεδεῶτον, ἐφ' ὃν ὁ θεὸς πάντες ἀναβάντες ἐλά
 λουσιν αὐτῶν ἀγάγετε. 31 καὶ ἐὰν ἴδῃς υἱὰς ἄων τῶν Ἰουαί λυεῖται; ἴσθι λυεῖται; ἴσθι ἀετῶν, ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν
 ἔρχεται. 32 ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπέσπασαν τὸν πῦλον καὶ ἴσθι ἵσθι αὐτῶν. 33 λυοῖται δὲ αὐτῶν τὸ πῦλον
 πῶν οἱ κύριοι αὐτῶν παρῶς αὐτῶν ἵσθι λυεῖται τὸ πῦλον; 34 οἱ δὲ εἶπον, ὁ κύριος αὐτῶν ἔρχεται ἔρχεται.
 35 καὶ αὐτῶν παρῶς τῶν Ἰουαί καὶ ἐπιβίβησαν ἐπὶ τὸν πῦλον καὶ ἵσθι ἵσθι αὐτῶν τὸ πῦλον, ἐπὶ τῶν αὐτῶν τὸ πῦλον.
 36 ἀποβιβάσας δὲ αὐτῶν, ἐπεβίβησαν ἐπὶ τὸν πῦλον καὶ ἵσθι ἵσθι αὐτῶν τὸ πῦλον. 37 ἐγγύς τῶς ἡγλίται τῆς βε
 φαγη τῶς ὄρει τῆς Ἰουαί, ἤρξαντο ἀναβάντες τὸ πῦλον καὶ ἵσθι ἵσθι αὐτῶν τὸ πῦλον, ἐπὶ τῶν αὐτῶν τὸ πῦλον.
 αὐτῶν ἐβίβησαν ἐπὶ τὸ πῦλον. 38 λέγουσιν, ὁ κύριος αὐτῶν βασιλεὺς ἐν οὐρανῶν καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τὸ πῦλον.
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν τὸ πῦλον. 39 καὶ ἴσθι ἵσθι φαρισαίων καὶ τῶν Ἰουαί εἶπον, ὁ κύριος αὐτῶν, διδοσάμενος, ὅτι πῦλον τῶν μαθητῶν τῶν

lapides lacuerint ij quod si vobis ego dico eis ait 40 אמר להון אמר אנא לכון דאן הלין נשתקון כאפא elamabunt נקעין:

passionis hebdomadis in sabbatho secundo ad vespas דרמשה דתרון בשבנה דשבתינה דחשנה

& ait super ea fleuit ciuitatem & vidisset appropinquasset & cu 41 ובר קרב וחוא למדינתא בכא עליה: 42 ואמר אלן

nunc die tuo in hoc saltem pacis tue quae sunt hae cognosceres 41 כי ידעתא אילין איתהון דשלמכי אפן בהנא יומכי השא dies autem tibi venient oculis tuis ab sunt occulta ante דין אהבכי להון מן עוניכי: 43 נאתון לכי דין יומתא loco omni ab & cingent te patroni inimicitiaru tuar. q. b. obfudebunt te

דנחרונכי בעלדבכיני ונאליונכי מן כל דוכנא: 44 ונסחפונכי ולבניכי כנוכי ולא נשבקון בכי כאף על

super lapidem in te relinquunt & non intra te & filios tuos & euerent te 44 כאף חלף דלגא ידעתא זבנא דסוערונכי: 45 ובר על

ingressus esset & cum visitationis tuae tempus noueris quod no ppterca lapide & dixit & vellebat in eo qui emebat eos eiecere cepit templum להיכלא שרי למפקו לאילין דובנן בה ומוכין: 46 ואמר autem vos est orationis domus qd domus mea scripta est eis

להון כתיב דביתי בירת עלותא איתוהי אנתון דין quotidie erat docens & ipse latronum speluncam fecistis eam עבדתוהי מערתא לכשיא: 47 והו מלף הוא כל יום

erat quae res populi & seniores & scribae autem sacerdotu principes in templo בהיכלא רבי כהנא דין וספרא וקשישא רעמא בעון הו

omnis ei facerent quid erant inuenientes & non ad perdendum eum למכרותה: 48 ולא משכחון הו מנא נעברון לה כלה ad eum audiendum ab eo erat pendens populus eaim

גיר עמא תלא הוה כרה למשמעה: 49 קפלאון כ

passionis tertiz noctis tertiam ad stationem דקומא דתלתא דלליא דתלתא דחשנה

passionis tertiz noctis tertiam ad stationem דקומא דתלתא דלליא דתלתא דחשנה

40 Quibus ipse ait, Dico vobis quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.

41 Et ut appropinquauit, videns ciuitatem, fleuit super illam, dicens.

42 Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.

43 Quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te, & coangustabunt te undique.

44 Et ad terram proferent te, & filios tuos qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoueris tempus visitationis tuae.

45 Et ingressus in templum cepit eiecere vendentes in illo & ementes,

46 Dicens illis, Scriptum est, Quia domus mea, domus orationis est, vos autem fecistis illam, speluncam latronu.

47 Et erat docens quotidie in templo. Principes autem Sacerdotu & Scribae & Principes plebis quae rebant illu perdere:

48 Et non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat, audiens illum.

C A P. X X

M

40 και λατρεις ειπον αυτοις, λεγω υμιν, οτι εαν ητοιμασθησθε, οι λιθοι κεραισονται. 41 και ος ηγγισεν, ιδων την πολιν, εκλαυσεν επ αυτης, λεγων, 42 οτι εδυνας και συ, και γαρ εημερα του σωτηριου σου, και ελπιεις ου του δε εκρυβην απο οφθαλμων σου. 43 οτι ηξιοισι ημερας εημεραι σου, και εβελησονται οι εχθροι του λαου σου, και εβελησονται σου, και εβελησονται σου. 44 και εδρασεισθησθε, και εβελησονται, 45 και εισελθων εις τον ναον, ηρξατο καταβαλεν ταυματα αυτων, και αρχησονται, 46 λεγων αυτοις, γινωσκαι, Ο οικος μου, ονους προσευχης εβη, υμεις δε αυτην εποιησατε αυλαον λιθων. 47 και ων διδασκων τον λαον εημερας εν τω ναω. οι δε λατρεις και οι γραμματις εζητησαν αυτην δυνασειν, και οι γραμματις τον λαον. 48 και ουδεις εβησεν, οτι εβησεν, ο λαος εν ολη αυτη εκρηματο αυτην ακουων. Κεφ. κ.